

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 200. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm10320/facsimile.pdf (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hoide af 200 Alen, endogsaa vel maakt, uagtet vi hos Diosdorus see, at selv Ktesias, der pleiede at tage Munden saa fuldt som muligt, kun giættede paa halvtredsindstyve Favne, som Andre forfortebe til saamange Alen. Da det imidlertid er klart, at Babylon havde Mure endnu, da Alexander drog derind, og Herodotus er sikker nok, maa der enten hielke en Feil i vor Text, eller den maa kunne forstaaes saaledes, at Darius kun har beskrevet Murene, og Babylonierne, Herodotus talde med, har da benyttet Kelligheden til med Munden at forhoie dem. Heri bestræbes Man ved at see paa det Hæle, thi Ktesias, som holdt af at flore og vende, gjør Murene brede nok til sex Bogserne, men Herodotus, som i den Hensende turde troe sine egne Måne, melter kun at der var Rum imellem Taarnene til een Bogser med fire Hæste, men at der udenfor Muren var en bred og tyk Grav, smækkfuld af Vand, og den har Ktesias formodentlig regnet med. Af den Grav, siger ellers Herodotus, skal Leet være taget til Mur-Stenene, men Løsten eller Jord-Bogset var hentet nordenfor oppe ved Is (Hiet) hvor det findes i Mængde. Der var endelig, siger han, ogsaa en indvendig Mur, endes mindre end den Uderste, og det maa være den, Engländerne har fundet hændelige Spor af paa West-Siden, som to Been af en Triangel med Høden til Grund-Linie og Verten i Spidsen *).

Den eneste Bøgning i det Enkelte, Herodotus beskriver, er Templet afotte Taarne, det Eine oven paa det Andet, for den Babyloniske Over-Gud, som han talder Bel-Beus, hvorved han anmærker, at der gik en Vindel-Trappe udenom, med Søder midtvejs at hvide sig paa, og at i det øverste Taarn var et Allerhelligste uden Billed-Støtter, blot med et Guld-Vord, og en prægtig Lovbræt, hvorpaa Chaldeerne, som var Gubens Præster, fortalte, han imellem kom

*) Herod. I. 178—81. III. 159, Diobor II. 68.

og strakte sig, hvad Herodot beg var ligesaa troen til at troe, som en lignende Præst-Fortælling, han havde hørt i Ægypten. Heri saare, i et af de andre Loarne, saae Man Wel paa en Gulds-Throne, midt ved og Stammet for sig af samme Malm, som Chaldæerne vurdrede til 800 Talenter, men en Gulds-Stue, tolv Alen høj, som for Klude været der, gav Præsterne Kserxes Skid for at have ramet. I Fortælling til det Allersjælligste stod to Alene, et Mindre af Guld, hvorpaa hun maatte offeres hvide Lam, og et Andet, hvorpaa der offeredes Haar, og forbruedes, efter Chaldæernes Egenbe, aatlig paa Høitiden Kongelse til tusind Talenter *).

Babylons de svævende Haver, som En af Kongerne skal have anlagt for at fornøie sin Meisste Dronning, der saavde de Persiske Paradieser, taler Herodot ikke et Ord om, saa i hans Tid har de sikkert ikke været til, men om de nogensteds har været til, uden i deres Indbildning, der troede Ktesias, det er et andet Spørgsmaal, som Man har endt ved at besvare. Foruden Diodor, som, sikkert efter Ktesias, meget omstændelig har beskrevet denne Bøgning og Plantning i Luften, omtale vel baade Strabo og Chaldæeren Berossus (høi Joseph) disse Haver, men de har ventelig øst Efterretningen af samme Kilde som Diodor, og alt Andet fraregnet, lod det Konst-Stykke sig let ikke tænke uden vigtige Hvalbinger, som Strabo derfor ikke heller lader mangse, og beg var det netop Noget, Babyloniens, saavdi Man veed, alderig besattede dem med **). Det Klude nemlig ikke have været en Svales-Gang med Arter-Vetter, men en Mads af Terræse, i det Mindste 200 Alen paa hver Leed i Hirkant, og naar en ellers meget befyndig Historie-Skri-

*) Herod. I. 181—83.

***) Diodor II. 70. Josephs Fortælling med Apton I. Fabr. Bibl. Græca XIV. Strabo XVI. 738.

